

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

listopad 2013

101

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie* – Warszawa 13.06.1999) „Zdumiewające jest, jak Kościół, rozwijając się w czasie i przestrzeni, dzięki Ewangelii i Eucharystii pozostaje sobą. (...) Doświadczają tego ci, którzy Eucharystię sprawują, i ci, co w niej uczestniczą. Jest ona przypomnieniem i odnowieniem Ostatniej Wieczerzy. Ostatnia zaś Wieczerza była sakramentalnym uobecnieniem męki i śmierci Chrystusa na krzyżu - ofiary naszego Odkupienia. Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie i zjednoczeni w miłości, która od Ciebie pochodzi, oczekujemy Twego przyjścia w chwale. Amen”.

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

WIERZĘ W KOŚCIELE

PROWADZĄCY: Listopadowy Wieczór Jana Pawła II jest ostatnim w Roku Wiary. Rozważaliśmy już, czym jest wiara w Boga Ojca, w Jego Syna Jezusa i w Ducha Świętego. To jednak nie wystarcza. W encyklice o wierze papież Franciszek napisał: „Wiara z konieczności ma formę kościelną, wyznawana jest z wnętrza ciała Chrystusa jako konkretna komunია wierzących”. Kościół jest nam koniecznie potrzebny, by wierzyć i wyznawać Ojca i Syna i Ducha Świętego. Wsłuchajmy się więc w naukę o Kościele bł. Jana Pawła II, który tak pięknie powiedział, że Kościół pozostaje sobą dzięki Ewangelii i Eucharystii. W modlitwie różańcowej rozważajmy tajemnicę Zesłania Ducha Świętego i oddawajmy Kościół opiece Bożej Matki, prosząc, by „wszyscy wierzący mieli jedno serce i jednego ducha”. Modlimy się dziś także za naszych bliskich zmarłych.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i dziesiątek różańca. Śpiewają pieśń, np. *Weź w swą opiekę nasz Kościół święty* albo *O Pani, ufność nasza w modlitwy Twej obronie*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Dziejów Apostolskich: „Ci więc, którzy przyjęli naukę [Piotra], zostali ochrzczeni. (...) Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie. Wielbili Boga, a cały lud odnosił się do nich zycziwie. Pan zaś przymnażał im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia”. (Dz 2, 41-42.46-47)

PROWADZĄCY: Ojciec Święty rozważając te słowa mówi o początkach życia Kościoła i wskazuje na jego punkty węzłowe: Eucharystię, więź miłości, przejawiająca się w trosce o potrzebujących, jedność. W homilii, którą usłyszemy, zatrzymuje się zwłaszcza na Eucharystii, a swą refleksję kończy wezwaniem do świętowania niedzieli poprzez uczestnictwo we Mszy św. Każdy z nas jest dzieckiem Matki Kościoła, w którym rodzi się nasza wiara. Słowa Ojca Świętego są wielkim zaproszeniem do rachunku sumienia. Jak myślę o Kościele, jak o nim mówię - jak dziecko o matce czy jak zewnętrzny obserwator? A jeśli zdarza mi się go bronić, to czy czynię to w sposób zgodny z Ewangelią - w duchu wzajemnej miłości, w duchu miłości nieprzyjaciół? - „Kościół pozostaje sobą dzięki Ewangelii i Eucharystii”.

LEKTOR: Z homilii podczas liturgii słowa (Warszawa-Praga 13 czerwca 1999 – nagranie): „Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnotcie, w łamaniu chleba i w modlitwach”. Łukasz Ewangelista i zarazem autor Dziejów Apostolskich wprowadza nas przez zwięzły opis, który słyszeliśmy przed chwilą, w życie pierwszej wspólnoty jerozolimskiej. Jest to już wspólnota umocniona przyjściem Ducha Świętego, czyli po Pięćdziesiątnicy. W innym miejscu napisze św. Łukasz, "jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących". Dzieje Apostolskie ukazują, jak w świętym mieście Jerozolimie, naznaczonym wydarzeniami Paschy, rodzi się Kościół. Ten młody Kościół od samego początku "trwał we wspólnotcie", czyli tworzył umocnioną łaską Ducha Świętego komunie. I tak jest po dzień dzisiejszy. Centrum tej wspólnoty stanowi Jezus Chrystus w swej paschalnej tajemnicy. On sprawia, że Kościół żyje, rozrasta się i urzeczywistnia jako ciało”.

WSZYSCY: Chwila ciszy lub śpiew, np. *Jesteś, Panie, winnym krzewem.*

LEKTOR: (nagranie – cd.): „Trwali oni (...) w łamaniu chleba i w modlitwach" (por. Dz 2,42). Pierwsza chrześcijańska wspólnota, którą ewangelista przedstawił w Dziejach Apostolskich jako przykład dla nas, umacniała się Eucharystią. Wielkie znaczenie dla Kościoła i jego poszczególnych członków ma sprawowanie Eucharystii. Jest ona - jak przypomina Sobór - "źródłem i szczytem całego życia chrześcijańskiego" (por. *Lumen gentium*, 11). Św. Augustyn nazywa ją "więzią miłości". Jak czytamy w Dziejach Apostolskich, ta "więź miłości" była od początku źródłem jedności wspólnoty uczniów Chrystusa. Z niej wypływała też troska o potrzebujących, tak że swoje dobra "rozdzielali każdemu według potrzeby" (por. Dz 2,45). Ona była źródłem radości, prostoty serca i wzajemnej życzliwości. Dzięki tej eucharystycznej "więzi miłości" wspólnota chrześcijańska mogła trwać jednomyślnie w świątyni i jednym sercem wielbić Boga (por. Dz 2,46-47), a wszystko to było czytelnym świadectwem dla świata: "Pan zaś przymnażał im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia””.

WSZYSCY: Chwila ciszy lub śpiew, np. *Bożą miłość w sercu swym dzisiaj mam.*

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (nagranie - cd): „Miłość i jedność płynąca z Eucharystii nie jest tylko wyrazem ludzkiej solidarności, ale jest uczestnictwem w samej miłości Bożej. Na niej buduje się Kościół. Ona jest warunkiem

skuteczności jego zbawczego posłannictwa. "Dałem wam (...) przykład, abyście i wy tak czynili" (J 13,15). W tych słowach Chrystus zawiera wielkie wyzwanie dla Kościoła. Dla nas wszystkich, którzy ten Kościół stanowimy - dla biskupów, kapłanów, osób konsekrowanych, dla wiernych świeckich: dawać świadectwo tej miłości, czynić ją widzialną i urzeczywistniać ją na co dzień. Tego świadectwa miłości, jedności i trwania we wspólnocie potrzeba dzisiaj światu, aby - jak powiedział Chrystus - ludzie "widzieli nasze dobre uczynki i chwalili Ojca, który jest w niebie" (por. Mt 5,16). Chodzi tu przede wszystkim o jedność wewnątrz Kościoła na wzór jedności Syna z Ojcem w darze Ducha Świętego. "Cały Kościół - mówi św. Cyprian - okazuje się jako lud zjednoczony jednością Ojca i Syna, i Ducha Świętego". Każdy wierzący wnosi w tę wspólnotę swój własny wkład, swoje talenty, zależnie od powołania i roli, jaką ma do spełnienia. Jedność i zarazem różnorodność to wielkie bogactwo Kościoła, które zapewnia mu ciągły i dynamiczny rozwój. W duchu wielkiej odpowiedzialności wobec Chrystusa nieustannie obecnego w Kościele, starajmy się tę jedność urzeczywistniać dla dobra całej wspólnoty.

WSZYSCY: Chwila ciszy lub śpiew, np. *Pan jest mocą swojego ludu.*

LEKTOR: (*nagranie* – cd.): „Dlatego Kościół tak wielką wagę przywiązuje do uczestniczenia w Eucharystii, zwłaszcza w dzień Pański, w niedzielę, w którym obchodzimy pamiątkę zmartwychwstania. W Kościele w Polsce zawsze żywa była cześć dla Eucharystii i wielkie przywiązanie wiernych do niedzielnego uczestnictwa we Mszy św. Na progu trzeciego tysiąclecia proszę wszystkich moich rodaków: zachowujcie tę dobrą tradycję. Szanujcie Boże przykazanie o świętowaniu dnia Pańskiego. Niech ten dzień będzie naprawdę pierwszym ze wszystkich dni i pierwszym ze wszystkich świąt. Dawajcie wyraz waszej miłości do Chrystusa i do braci, biorąc udział w niedzielnej Uczcie Nowego Przymierza - w Eucharystii. Zwracam się tu w sposób szczególny do rodziców, aby podtrzymywali i pielęgnowali piękny chrześcijański zwyczaj uczestniczenia we Mszy św. wspólnie ze swoimi dziećmi. Niech żywe będzie w sercach dzieci i młodzieży poczucie tego obowiązku. Niech łaska miłości, którą otrzymujemy przyjmując Eucharystię, umacnia więź rodzinną. Niech stanie się źródłem apostolskiego dynamizmu rodziny chrześcijańskiej. Zwracam się również do was, drodzy bracia w kapłaństwie: rozpalajcie w ludzkich sercach cześć i miłość do Eucharystii. Ukazujcie, jak wielkim dobrem całego Kościoła jest ten Najświętszy Sakrament - sakrament miłości i pojednania. Trwajcie jednomyślnie na modlitwie w waszych wspólnotach diecezjalnych i zakonnych. Trwajcie w łamaniu chleba, postępujcie w życiu eucharystycznym i rozwijajcie się duchowo w klimacie Eucharystii.

WSZYSCY: Chwila ciszy lub śpiew, np. *O Panie, Ty nam dajesz, Ciało swe i Krew.*

JAN PAWEŁ II - OREDOWNIK U BOGA

PROWADZĄCY: Przyjmujemy i wyznajemy wiarę w Kościele. Ojciec Święty uczy, że Kościół jest zespalany „eucharystyczną więzią miłości”, która „od początku była źródłem jedności wspólnoty uczniów Chrystusa” i z której „wypływała też troska o potrzebujących”. Modlitwą litanii prosimy bł. Jana Pawła II o orędownictwo, by ta więź coraz pełniej jednoczyła uczniów Chrystusa.

Litania do bł. Jana Pawła II.

PROWADZĄCY: Módlmy się do Ducha Świętego, by Kościół coraz głębiej „był sobą” przez wierność Ewangelii i Eucharystii.

WSZYSCY: Śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi.* Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- „Eucharystyczna więź miłości” to miłość aż po oddanie życia. Na naszych oczach giną tysiące chrześcijan, całe społeczności tracą ojczyznę. Duchu Święty, umocnij ich wiarę, a nas naucz, jak możemy im pomóc.
- „Eucharystyczna więź miłości” to cel starań o jedność chrześcijan. Duchu Święty, zjednocz chrześcijan wokół stołu Ciała i Krwi Pańskiej.
- „Eucharystyczna więź miłości” to miłość wzajemna, będąca znakiem rozpoznawczym uczniów Chrystusa. Duchu Święty, odnow oblicze naszej polskiej ziemi, byśmy postępowali zgodnie z Ewangelią.
- „Eucharystyczna więź miłości” umacnia się na niedzielnej Mszy świętej. Duchu Święty, ożyw w naszych rodzinach pragnienie uczestnictwa i głębokiego przeżywania cotygodniowej Eucharystii.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojczy nasz”, śpiewają pieśń, np. *Ty wyzwoliłeś nas, Panie (Abba, Ojczy).*

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka* lub pieśń do Jana Pawła II.

s. Agnieszka Koteja, albertynka